

REZULTATI IN ZAKLJUČKI RAZISKAVE BIOENERGETSKEGA PRIPRAVKA

Naročnik raziskave:
Janez Močan

Izvajalec raziskave:
Inštitut Bion
Ljubljana, junij 2003

PREDMET, CILJI IN METODE RAZISKAVE

Osnovni cilj raziskave je bilo spoznati energijske in biološke lastnosti vode ali vodne raztopine, ki jo naročnik raziskave bioinformacijsko (bioenergijsko) obogatil. Raziskava je ugotavljala splošno biološko dobrodejnost, razne lastnosti shranjene informacije kot so njena učinkovitost, strukturiranost, urejenost ipd, sklepov o konkretnih učinkih na ljudeh pa nismo morali izpeljati, saj bi to zahtevalo drage, dolgotrajne in široko zasnovane poskuse na ljudeh samih. Energijsko in biološko učinkovanje vode ali vodne raztopine smo preverili z [digitalno elektrofotografijo](#) vodnih kapelj, uporabili pa smo tudi [biološki senzorni sistem](#).

REZULTATI

DIGITALNA ELEKTROFOTOGRAFIJA

Pri eksperimentih z digitalno elektrofotografijo so rezultati pokazali največjo razliko pri radiju in ekscentričnosti kaplje, poleg tega pa še pri nekaterih svetlostnih parametrih (maksimalna svetlost in odstotki ostalih svetilnosti pri 1. eksperimentu ter svetlosti kolobarjev pri 2. eksperimentu) ter manjše razlike pri nekaterih strukturnih parametrih (radialna sinhronija, žarkovni kontrast, žarkovna homogenost, žarkovni razcep).

Pri prvem eksperimentu je bila največja razlika pri radiju kaplje, in sicer je bil radij pri tretirani vodi signifikantno manjši (izid 6:22¹, Hi2 test 0,002)². Manjša je bila tudi ekscentričnost kaplje (9:18, Hi2 test 0,08). Ta dva rezultata kažeta na večjo kohezivnost tretirane vode. Manjša je bila tudi maksimalna svetlost korone (v rangi svetlosti nad 75%, 10:19) ter svetlost korone v dveh nižjih rangih (50-75%, 10:18; 25-50%, 9:19). Sumarna razlika svetlosti v teh treh razredih skupaj je 29:56, Hi2 test pa da 0,003t. Ta rezultat še potrjuje močno kohezivnost tretirane vode. Od strukturnih parametrov je šibek pozitiven rezultat pokazal žarkovni kontrast (18:12, kar sicer ni signifikanten rezultat), kar kaže, da informacija v vodi ni zelo strukturirana. Šibek pozitiven rezultat pokaže tudi žarkovna homogenost v 1. kolobarju (18:12), ki spet kaže na večjo kohezivnost. Pri tretiranih kapljah je bil večji žarkovni razcep, kar kaže na večjo notranjo energijo te vode.

Pri drugem eksperimentu čez 12 dni so se rezultati precej spremenili. Tokrat je bil radij tretirane kaplje večji (17:7, Hi2 0,04), ekscentričnost pa se ni razlikovala. Glede svetlosti korone po rangih je bila v rangi svetlosti nad 75% tretirana voda še vedno manj svetla, a manj kot prej, 13:16 (kar je statistično gledano že izenačen rezultat), v rangi 50-75% pa je postala svetlejša (17:12, statistično ni signifikantno, toda sprememba glede na 1. eksperiment pa je), medtem ko v rangi 25-50% ostane manj svetla, 13:16, statistično nesignifikantno. Svetilnost kolobarjev je bila manjša pri tretiranih kapljah v vseh treh kolobarjih (vedno 12:18) – ti parametri niso dali signifikantnih razlik pri prvem eksperimentu.

Skupaj ti rezultati kažejo, da se je kohezivnost kaplje zmanjšala, oziroma da je naboj kaplje sčasoma prevladal nad kohezivnostjo (zato povečanje radija). Videti je, kot bi se oba vpliva borila med seboj za prevlado.

V obeh primerih je prišla pozitivna radialna sinhronija (v posameznih primerih nesignifikantno, a skupen rezultat je 33:22, kar je signifikantno na 14%). To kaže, da se notranja sinhronost informacije ohrani.

¹ N1:N2 pomeni, da je bila v N1 primerih vrednost parametra pri tretirani vodi večja, v N2 primerih pa manjša kot pri kontrolni vodi.

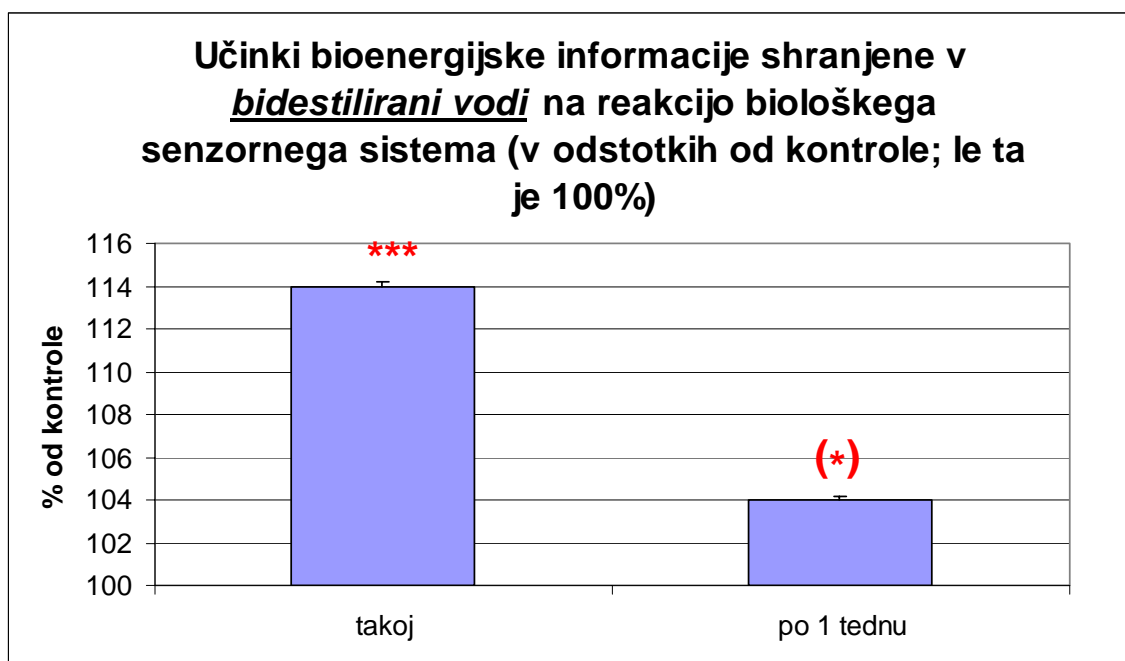
² V znanosti se kot signifikanten rezultat šteje, če da statistični test vrednost manjše od 0,05 (to pomeni, da je verjetnost, da je rezultat naključen manjša od 5%).

BIOLOŠKI SENZORNI SISTEM

Splošno

Rezultati so predstavljeni v tabelah in grafih. Ker v vseh poskusih gledamo rastni odziv biološkega senzorja na toplotni stres, pozitivni učinki (t.j. stimulatívni) pomenijo, da je organizem bolje prestal toplotni stres kot bi ga brez informirane raztopine (toplotni stres v danih pogojih inhibira kalitev) in obratno. Povprečna temperatura se je od poskusa do poskusa razlikovala (zato ne smemo primerjati povprečnih vrednosti rasti kalic neposredno, ampak vedno v primerjavi s kontrolo), je pa temperatura na mestu eksperimentov obsegala razpon, ki velja za sobno temperaturo in sicer $25,9 \pm 0,6^\circ\text{C}$.

Učinki bioenergijske informacije shranjene v bidestilirani vodi

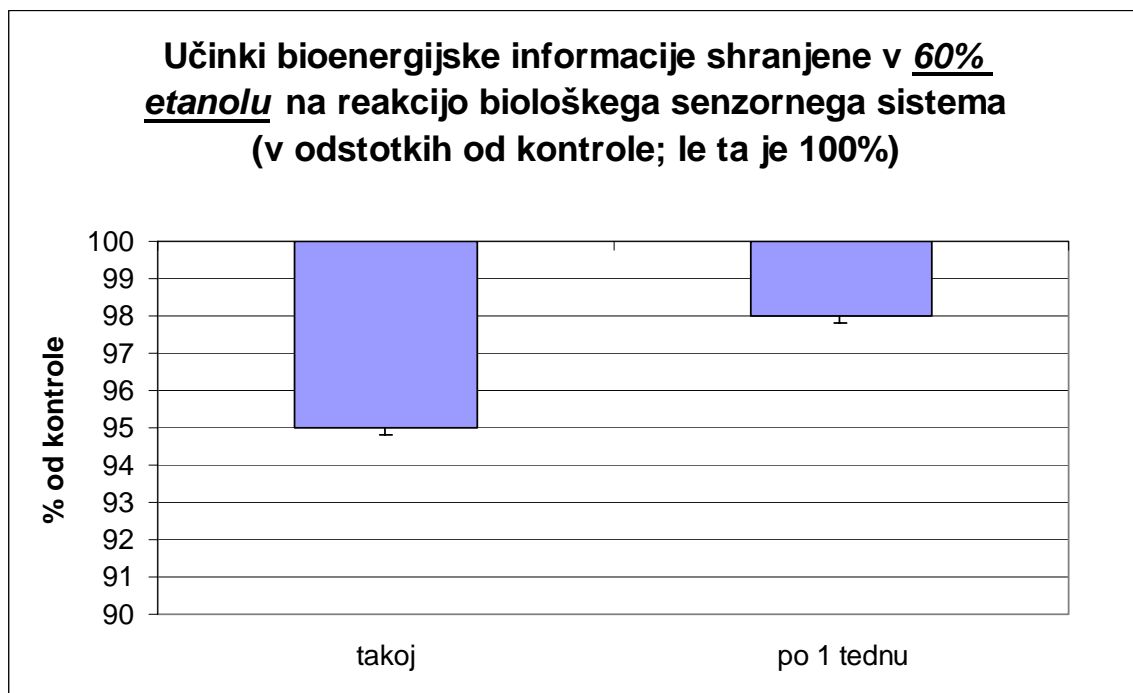

Rezultati kažejo, da je bioenergijska informacija, ki jo je posredoval g. Močan, najboljše učinkovala takoj po prenosu informacije v vodo, v tem primeru je bil učinek stimulatívni in statistično značilen (graf 1) ter za 14 % boljši od kontrolne skupine rastlin, ki niso bile izpostavljene ustrezni informaciji. Ker pa izbrani senzorni sistem testiramo v pogojih

toplotnega stresa (ki ima normalno zavirajoč učinek), omenjen rezultat pomeni, da so rastline bolj prenesle toplotni stres kot bi ga brez ustrezne informacije. Po enem teden se je ugoden učinek zmanjšal (znašal je le še 4% več od kontrole) in ni bil več statistično značilen.

Učinki bioenergijske informacije shranjene v etanolu

V primeru, da smo za osnovno raztopino, v katero smo shranili bioenergijsko informacijo uporabili 60% etanol (ki po naših izkušnjah dalj časa obdrži informacije kot običajna voda), se je pokazalo, da v tem primeru ni bilo statistično značilnega učinka (oziroma je bil celo nekoliko inhibitoren; Graf 2)..

ZAKLJUČEK

Iz teh rezultatov lahko potegnemo naslednje zaključke. Tretirana voda je bila močno kohezivna. Primerjava z elektrofotografskim rezultatom čez 12 dni pokaže, da se ta kohezivnost zmanjša. Ta primerjava kaže tudi na to, da ima voda tako močno kohezivnost kot tudi subtilen naboj, ki pa se med seboj borita za prevlado. Na začetku prevlada kohezivnost, naboj se lahko delno izrazi le skozi žarkovni razcep. Ko kohezivnost sčasoma popusti, naboj

pride bolj do izraza – kar kaže tudi, da je časovno bolj stabilen. Elektrografski rezultati kažejo tudi na notranjo sinhronost informacije.

Testi s kalicami potrjujejo na vpliv naboja oziroma informacije v vodi tudi na žive organizme. Povečana kohezivnost je tu dobrodejno delovala na žive organizme, da so razbrali to informacijo iz vode in jo uporabili, povečan subtilni naboj manj, zato je učinek na žive organizme sčasoma popuščal.

RAZLAGALNI DODATEK O ELEKTROFOTOGRAFSKIH TESTIH

Rezultati poskusov z obsevano vodo kažejo na dve glavni značilnosti take vode, ki se s časom spreminjata. Ena je *kohezivnost*, to je privlačnost vodnih molekul med seboj in do drugih molekul, lahko tudi do določenih subtilnih vibracij in polj. Ta lastnost se je sčasoma zmanjšala, hkrati s tem pa se je zmanjšala tudi antistresna dejavnost informirane vode na naš rastlinski senzorni sistem. Iz tega sklepamo, da je kohezivnost zadrževala za rastline biološko pozitivno (antistresno) vibracijo (polje). O taki pozitivni, urejeni vibraciji sklepamo tudi na podlagi opažene notranje sinhronosti elektrofotografske slike. Z zmanjševanjem kohezivnosti je tudi zveza s to vibracijo ostala bolj ohlapna in se je zmanjšal učinek na rastline (še vedno pa je lahko prisotna in učinkujoča za ljudi – tega nismo testirali).

Druga lastnost je neke vrste naboj – naboj subtilnega (bioenergijskega) polja, ki deluje na samo kapljo vode dezintegrirajoče. Pojmujemo ga lahko kot bolj grobo obliko vcepljenega subtilnega polja, ki je bolj dolgotrajna, ki pa ne zadrži več toliko vtisnjene informacije kot kohezivnost.

Celokupna raznolikost koron med obema testiranjema se ni značilno spremenila, kar pomeni, da je tudi po 10 dneh voda zadržala vtisnjeno subtilno polje, le da se je ta vtis nekoliko spremenil po lastnostih in informativnosti.